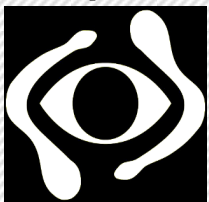

Els dijous del

Cineclub

Cinema documental. Catalunya | 17 de desembre 2020 | Sessió única: 19.30 h

Miquel Porter i Moix. La república de la llibertat i el bon humor

Anastasi Rinos, 2018

Sinopsi

Documental sobre una figura clau de la història del cinema a Catalunya, el professor, historiador, crític i músic Miquel Porter Moix, a través d'un espai que representa bona part de la seva feina i la seva filosofia: els cineclubs i la universitat.

Fitxa artística

Vicenç Altaió,
Lluís Llach,
Isona Passola,
Agustí Villaronga,
Rosa Vergés,
Josep Maria Espinàs.

Fitxa tècnica

Director.... Anastasi Rinos
País..... Catalunya/Espanya
Guió..... Tariq Porter i Anastasi Rinos
Productora. Mallerich Films Paco Poch
i TV3
Fotografia. Fèlix Bonnin
Música..... Boris Porter i Eduard Altaba
Gènere..... Documental
Durada..... 54 m

Covid-19

Els membres de la Junta del Cineclub Sabadell ens encarregarem de gestionar l'entrada als Cinemes: la dels socis, la de les persones que anteriorment havien adquirit un pack 5 o 10 i la dels no socis. Organitzarem de manera ordenada l'entrada a la sala i us adjudicarem un seient, respectant la distància de seguretat necessària amb la resta d'espectadors. Es facilitarà l'ús de gel hidroalcohòlic a a l'entrada i sortida de la sala. L'ús de mascareta durant el visionat de la pel·lícula és obligatori.

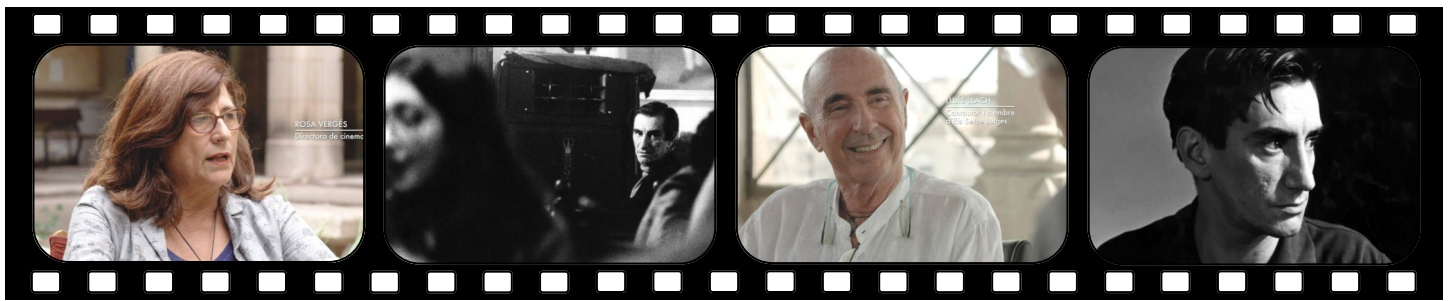
Miquel Porter Moix, tot un referent pel cinema i els cineclubs a Catalunya

Miquel Porter i Moix (1930-2004) va ser un dels primers catedràtics d'Història del Cinema de la Universitat espanyola, va propiciar la creació de la Filmoteca de Catalunya i va inspirar el naixement de la notable escola de cinema ESCAC. La pel·lícula 'Miquel Porter i Moix: la república de la llibertat i el bon humor', que el Canal 33 emet dissabte, dia 1 (22.15 hores), està dirigida per l'Anastasi Rinos, un notable muntador de Bigas Luna, Francesc Bellmunt, JA Salgot, Simó Fàbregas, Antonio Chavarrías, Eduard Cortés, Jesús Garay i altres coneguts realitzadors catalans.

“Per desgràcia, malgrat la seva importància, Miquel Porter i

Moix és un personatge poc conegut. I no només per la gent jove, sinó també per moltes persones no tan joves“, explica el director del documental. D'aquí, que el film s'obri amb aquestes paraules: **“La història està plena de fets i personatges que deixen empremta. Alguns, com els fonaments d'un edifici, queden soterrats. Però saber qui són és saber qui som”**.

La família d'en Miquel Porter ha estat directament implicada en el projecte, ja que va ser la que va contactar amb el conegut productor Paco Poch i aquest, al seu torn, qui va fitxar Rinos. “Jo estava en ple muntatge d'un treball anterior, 'Ana María Moix. Passió per la paraula' quan Paco em va explicar la idea. Amb la col·laboració de dos néts de Porter i Moix, Tariq Porter,

com a coguionista i ajudant de direcció, i de Manuela Porter, com a narradora, veu en off i fil conductor de la pel·lícula, el documental intenta explicar qui va ser aquest polifacètic personatge.

“Miquel Porter era un optimista hiperactiu en diverses àrees. En el món de l’escena catalana, inventant noves fórmules teatrals, com va ser el teatre viu, el d’improvisació. En el de la música, va crear, juntament amb una altra gent [Remei Margarit, Josep Maria Espinàs, Lluís Serraïma] el grup d’Els Setze Jutges i va impulsar la Nova Cançó”, afegeix Rinos. I d’això parlen en el documental l’esmentat Espinàs, Martí Llauredó, Quico Pi de la Serra i Lluís Llach. “Porter es va convertir en cantant o en actor, sense ser-ho. Simplement cantava i actuava”.

Un dels grans valors d’aquest audiovisual és comptar amb una llarga llista de personatges que parlen d’en Miquel Porter des de les diferents àrees, des dels seus inicis com a llibreter a la botiga familiar del seu pare, la Llibreria Porter; **la seva passió pel cineclubisme** i el col·leccionisme cinematogràfic, els materials del qual passarien a formar part de la Filmoteca de Catalunya, de la qual va ser artífex. La productora Isona Passola, presidenta de

l’Acadèmia del Cinema Català, els directors Agustí Villaronga i Rosa Vergés, i la historiadora Palmira González són testimonis que hi parlen de la seva passió pel cinema.

“Porter era un estudiós, un historiador. I un expert com pocs del cinema soviètic”, comenta el director del documental. I Vergés, per exemple, recorda sempre les projeccions de ‘El cuirassat Potemkin’ a la facultat. “Era un gran mestre -afegeix Rinos, que li recorda com professor seu a l’Escola Aixelà, juntament amb Pere Portabella i Romà Gubern.

“Va crear a la Universitat de Barcelona la càtedra d’Història del Cinema, dins d’Història de l’Art, una assignatura que existia en molt poques universitats espanyoles”. Aquesta passió per la docència, que havia exercit abans i ja més tard a la Universitat Catalana d’Estiu, el portaria a contactar amb Josep Maixenchs, a qui ajudaria a fundar les bases del que finalment seria l’ESCAC, la prestigiosa Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya.

Va ser en una època en què Porter, home inquiet, d’esquerres i catalanista, també va aportar el seu granet de sorra en la política catalana:

va ser cap del Servei de Cinematografia de la Generalitat de Catalunya entre els anys 1977 i 1986, i inclús va ser diputat per Esquerra republicana de Catalunya (de 1982 a 1984). Vicenç Altaió, Miquel de Palol, Josep-Lluís Carod-Rovira i fins a 35 personatges parlen de totes les múltiples facetes del personatge.

I en el tram final, apareix el Miquel Porter més proper i íntim, gràcies a la presència de bona part de la seva família, especialment la seva germana Maria i els seus sis fills, que parlen de la mare i de la vida quotidiana del matrimoni. Un colofó emotiu per a un documental necessari.

Txerra Cirbián

Catalunya Plural /
Diari de drets i pensament crític

29/11/2018

cines
IMPERIAL

Ajuntament
de Sabadell

Cineclub Sabadell